

УДК 78.071.2/.087.2

DOI <https://doi.org/10.31723/2524-0447-2023-37-7>**Ірина Петрівна Єфремова**

ORCID: 0009-0009-1058-367X

провідний концертмейстер кафедри хорового диригування
Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової
ipefremova@ukr.net

ВАЛЕРІЙ РЕГРУТ: ФЕНОМЕНОЛОГІЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО МУЗИКАНТА

Мета статті — розгляд життєвого та творчого шляху, щаблів професійної та творчої досконалості авторитетного музиканта, головного хормейстера Одеського національного академічного театру опери та балету В. Й. Регрута. **Методологія дослідження** спирається на застосування принципів дослідницько-пошукового, історико-біографічного та вербально-комунікативного методів, зокрема інтерв'ювання (у статті використовуються матеріали бесід з В. В. Навротським, Н. Г. Заболотною, Є. М. Бондар). **Наукова новизна** полягає в тому, що дана стаття є першою в межах вітчизняного музикознавства, яка детально презентує життєтворчість В. Й. Регрута, що постає відбиттям та продовженням традицій одеської академічної школи у триєдності хорового, вокального та оркестрово-диригентського напрямів та представлена зокрема через призму його сприйняття іншими музикантами. **Висновки**. Визнана в Україні та шанована поза її межами творча особистість, кандидат мистецтвознавства, В. Й. Регрут — чудовий професіонал та фанат своєї улюбленої справи, продовжує традиції одеської хорової школи, а саме таких яскравих майстрів як професор К. К. Пігров та професор А. П. Серебрі, маючи власний досвід та педагогічний почерк, виховує професійних талановитих диригентів. В якості головного хормейстера оперного театру, спираючись на традиції славетних хорових диригентів професора Д. С. Загрецького та професора Л. М. Бутенка, сприяє залученню студентів до справжнього дива — оперної вистави. Запорука успіху Регрута-диригента в опері — це симбіоз його трьох освіт: хормейстера, оперного співака та оперно-симфонічного диригента. Це відчувається не тільки в роботі з оркестром, а й у роботі з хором, вмінню слухати та допомагати солістам на сцені, відчувати голосоведення вокальних партій в ансамблевому співі. В цілому, В. Й. Регрут представляє собою той тип творчої особистості, завдяки якому через віддзеркалення традицій сучасна вітчизняна культура рухається вперед, отримує свій подальший розвиток та розширює горизонти.

Ключові слова: В. Й. Регрут, хормейстер, співак, диригент, особистість, виконавська манера, одеська школа, традиція.

Yefremova Iryna Petrivna, Leading Concertmaster at the Department of Choral Conducting of the Odessa National A. V. Nezhdanova Academy of Music
Valery Regrut: phenomenology of the creative activity of a modern musician

The purpose of the article is to consider the life and creative path, stages of professional and creative perfection of the authoritative musician, chief choirmaster of the Odessa National Academic Theater of Opera and Ballet V. Y. Regrut. The research methodology is based on the application of the principles of research-search, historical-biographical and verbal-communicative methods, in particular interviewing (the article uses the materials of conversations with V. V. Navrotskyi, N. G. Zabolotna, E. M. Bondar). The scientific novelty lies in the fact that this article is the first within the scope of domestic musicology, which presents in detail the creative life of V. Y. Regrut, who appears as a reflection and continuation of the traditions of the Odessa academic school in the trinity of choral, vocal and orchestral-conducting directions and is presented in particular through the prism of his perception by other musicians. Conclusions. A creative personality recognized in Ukraine and respected abroad, Candidate of Art History, V. Y. Regrut is an excellent professional and a fan of his favorite business, continuing the traditions of the Odessa Choir School, namely such bright masters as Professor K. K. Pigrov and Professor A. P. Serebri, having his own experience and pedagogical skills, educates professional talented conductors. As the chief choirmaster of the Opera House, based on the traditions of the famous choral conductors of Professor D. S. Zagretskyi and Professor L. M. Butenko, contributes to the involvement of students in a real miracle – an opera performance. The key to the success of the Reclut-conductor in opera is the symbiosis of his three educations: choirmaster, opera singer and opera-symphonic conductor. This is felt not only in the work with the orchestra, but also in the work with the choir, the ability to listen to and help soloists on stage, to feel the voicing of vocal parts in ensemble singing. In general, V. Y. Regrut represents the type of creative personality thanks to which, through the reflection of traditions, modern national culture moves forward, receives its further development and expands its horizons.

Key words: *V. Y. Regrut, choir master, singer, conductor, personality, performance style, Odessa school, tradition.*

Актуальність теми даної статті зумовлюється зростанням ролі особистісного чинника у музично-виконавській творчості, зокрема у галузі хорового диригування. Дослідження шаблів професійної та творчої досконалості авторитетного музиканта, який впливає на стан сучасної музичної практики та національної художньої свідомості є пріоритетним завданням українського музикознавства. У цьому сенсі важливим предметом вивчення постають

творчий шлях да основні сфери й принципи діяльності головного хормейстера Одеського національного академічного театру опери та балету В. Й. Регрута.

Мета статті – розгляд життєвого та творчого шляху, шаблів професійної та творчої досконалості авторитетного музиканта, головного хормейстера Одеського національного академічного театру опери та балету В. Й. Регрута.

Основний зміст статті. 2 жовтня 2021 року кафедра хорового диригування щиро вітала з ювілеєм колегу, друга та надзвичайно творчу людину: лауреата міжнародних конкурсів, кандидата мистецтвознавства, доцента, хормейстера студентського хору ОНМА імені А. В. Нежданової, соліста-вокаліста, оперно-симфонічного диригента, головного хормейстера Одеського національного академічного театру опери та балету Валерія Регрута.

Чудова кругла дата! Складно уявити, що цьому молодіку, який стрімко пробігає коридорами нашої Альма Матер та щедро ділиться осяйною посмішкою з колегами та студентами – за 50! Здається, ще зовсім недавно юнак рокерської зовнішності (при цьому, в білій сорочці та метелику), переступив поріг приймальної комісії Одеської консерваторії та зробив свій перший крок на шляху до численних творчих досягнень. Але повернемося на роки...

Багата талантами, прекрасна, співоча буковинська земля подарувала Україні та всьому світові багато яскравих чудових митців. Серед них і ім'я героя нашого есе.

В. Регрут закінчив Чернівецьке музичне училище імені С. Воробкевича за спеціальністю хорове диригування. Його викладач – Бібік Валерія Петрівна, досвідчений наставник, чудовий музикант, сама випускниця ОГК по класу професора А. П. Серебрі, виховала цілу плеяду яскравих учнів. Саме уроки Валерії Петрівни стали початком формування неординарної особистості улюбленого учня. В власній професійно-педагогічній діяльності Валерія Петрівна продовжувала традиції

свого славетного викладача професора А. П. Серебрі, і тому зовсім не випадковим був вибір – Одеська консерваторія.

З 1990 по 1999 рр. Валерій Регрут навчався в ОНМА імені Нежданової, яку закінчив за трьома спеціальностями – хорового диригента, соліста-вокаліста та оперно-симфонічного диригента. Це був довгий шлях становлення, пізнання та пошуку відповідей на питання, які поставило перед ним життя. Імена викладачів не потребують довгої презентації, говорять самі за себе – А. П. Серебрі, М. Л. Огренич, Д. Й. Сипитинер та В. В. Навротський. Кожен з цих неперевершених майстрів, унікальних не лише своєю творчістю, але й педагогічним талантом, розвивали різнобічний талант В. Регрута, щедро ділилися своїм досвідом, відкривали таємниці професії, навчали мистецькій співпраці, формуючи його творчу особистість. Досвідчені майстри передавали своєму учню не тільки глибокі професійні знання, виконавську школу, але також шану і пам'ять про своїх великих педагогів – К. К. Пігорова, О. М. Благіводову, Е. П. Грикурова.

Першим викладачем, в чії чуйні руки потрапив Валерій Регрут в Одеській консерваторії, була професор, заслужений діяч мистецтв України – Аліса Петрівна Серебрі. Саме вона, справжній хранитель традицій пігровської хорової школи та методики викладання хорових дисциплін, дала цей перший та найважливіший поштовх до дорослого професійного життя. Її неймовірна любов до хорового мистецтва, трепетне ставлення до пам'яті К. К. Пігорова та відданість своїй справі, педагогічний талант, сувора самодисципліна та чітка організація учбового процесу «передалися у спадок» Валерію Йосиповичу. Незважаючи на деяку авторитарність у педагогіці, саме В. Регрута на заняттях були дозволені певні диригентські вольності, а також численні творчі суперечки, в яких, як відомо, й народжується

істина. Аліса Петрівна дозволяла яскравій індивідуальності учня вийти на перший план і в цьому була її глибока педагогічна мудрість.

Під час навчання на кафедрі хорового диригування відбувалося багато захоплюючих подій, яскравих концертів під керівництвом маестро Г. С. Ліознова, гастрольних подорожей по Європі, участь хору у численних проєктах, фестивалях та конкурсах. Ще в студентські роки, при підготовці хору до гастрольних виступів, Г. С. Ліознов залучав студента Валерія Регрута до роботи з окремими партіями хору. Не всім так щастило... Крім того, студентські консерваторські роки були забарвлені особливим щастям для кожного виконавця: була можливість брати участь у виконанні таких шедеврів, як «Реквієм» Дж. Верді, «Реквієм» В. А. Моцарта, «Реквієм» Й. Брамса... список дуже великий. Професійні навички диригента-хормейстера та хорового співака, які були отримані під час навчання на кафедрі хорового диригування, зіграли величезну роль в подальшому становленні Регрута-музиканта, адже саме на хоровій кафедрі можна відчувати себе частиною великої сім'ї під назвою «хор», виховати чуйне вухо та, разом з тим, проявити свої лідерські якості та артистичний талант.

Валерій Йосипович замислювався не лише про свій шлях диригента-хормейстера, але його не полишала мрія і про сольну кар'єру. Безмежна любов до вокалу та вічний пошук нових відчуттів в професії привели В. Регрута в клас до професора, народного артиста України Миколи Леонідовича Огренича. Унікальний тембр голосу, артистична майстерність, неймовірні душевні якості та харизма, прекрасне почуття гумору, буквально заворожували усіх його учнів. Він з захопленням розповідав про свою педагогічну діяльність: «Займатися з учнями – це, на мій погляд, і вчити самого себе. Я ніби проходжу другий консерваторський курс з моїми вихованцями, тільки зараз, так би мовити, вже

на вищому рівні. Вивчаючи зі студентами той чи інший твір, я ловлю себе на тому, що вперше чи знову, більш глибоко пізнаю в ньому філософію життя», – М. Огренич [2, с. 125]. «Талантам потрібно помогать, бездарность пробьется сама», – так завжди говорив Микола Леонідович, і дійсно допомагав, щедро віддаючи свої знання та тепло свого серця студентам.

Збереглося дуже багато спогадів колег Миколи Леонідовича. З великою повагою писав про нього професор О. В. Сокол: «Він беззастережно вірив в божественне походження тенорів та магічний вплив їх співу на людей. Своїм артистизмом, неповторною виконавчою майстерністю він захоплював аудиторію 40 країн, його репертуар вмщав майже повну антологію тенорових партій, романсів, пісень – близько 400 творів», – О. В. Сокол [3, с. 9].

Безцінний досвід, отриманий в класі Л. М. Огренича, завзята праця та любов до вокалу дозволили здійснитися давній мрії В. Регрута. З 2000-го року – він соліст Одеського національного академічного театру опери та балету.

Регрут-співак – це, перш за все, актор, який в кожній ролі перевтілюється в свого сценічного героя, він дуже легкий та пластичний на сцені. Ці відчуття дала практика роботи в театрі Музичної комедії, де також починав свою творчу кар'єру його славетний педагог М. Л. Огренич. Особливо запам'яталося виконання партії Альфреда в опереті «Die Fledermaus» Й. Штрауса.

Великий вплив на розвиток акторської та виконавської майстерності Валерія Йосиповича здійснив майстер оперної сцени, народний артист України Василь Всеволодович Навротський – педагог з фаху в творчій аспірантурі. Яскравою подією стала вистава «Моцарт і Сальєрі» М. А. Римського-Корсакова, де вчитель та учень (в ролі Моцарта – В. Регрут, Сальєрі – В. В. Навротський, диригент –

Д. Й. Сипитинер) зустрілись на одній сцені, і ця співпраця продовжується довгі роки.

На сцені Одеської опери та в гастрольних турах Валерієм Регрутом виконані різнопланові ролі, серед них: Панг – «Турандот!», Горо та Пінкертон – «Мадам Батерфляй», Рудольф – «Богема» Дж. Пуччіні, Єрошка – «Князь Ігор» О. Бородіна, Андрій – «Катерина» М. Аркаса, Гонець – «Аїда», Альфред – «Травіата» Дж. Верді та інші. В оперному репертуарі партії першого плану традиційно привертають більше уваги у виконавців та у публіки. Для В. Регрута не існує маленьких ролей. Створені ним образи завжди запам'ятовуються. Яскравий приклад цьому – образ Чекалінського («Пікова Дама»), який був оцінений професіоналами, колегами та шанувальниками оперної музики.

В період навчання в ОНМА імені А. В. Нежданової відбулася ще одна дуже важлива та значуща зустріч. Це, безумовно, була любов з першого погляду. Людиною, що значно вплинула на музичний світогляд В. Регрута, став диригент Одеського національного академічного театру опери та балету Давид Йосипович Сипитинер. Спілкування з цим видатним музикантом та прекрасною людиною внесло нові яскраві барви в формування Регрута-диригента та значно поповнило його професійний і творчий багаж.

В їх спілкуванні на заняттях була відсутність шаблонів та штампів в викладанні, готовність до імпровізації та неймовірна творча атмосфера. Головною вимогою була концентрація професійного мислення та волі при виконанні будь-якого репертуару. Дуже тепло та щиро В. Регрут написав про свого педагога у книзі «Про Д. Й. Сипитинер»: «Коли я вперше побачив за диригентським пультом Д. Й. Сипитинера, моє життя перевернулося. З'явилося непоборне жагуче бажання стати симфонічним диригентом, вчитися у нього. На уроках з симфонічного диригування маестро вчив мене не тільки

техніці, роботі з партитурою, він вчив бути людиною, особистістю, артистом. Наші стосунки виходили за рамки академічної теми «вчитель-учень». Це були стосунки друзів, колег, однодумців. Для мене він завжди був другим батьком, котрий подарував мені путівку в складне життя музиканта-виконавця-диригента», – В. Й. Регрут [1, с. 76].

Д. Й. Сипитинер подарував у спадок улюбленому учню не тільки професіоналізм, але й дивовижно чуйне відношення до улюбленої справи. Їх міцна дружба і співпраця продовжувались і після закінчення навчання в академії. Всій творчій спільноті Одеси запам'яталась неймовірно важлива подія: в 2009 році під час «параду диригентів», який проходив в Одеській опері, на виставі «Травіата» здійснилася церемонія передачі диригентської палички від старійшини диригентського цеху України Д. Й. Сипитинера своєму улюбленому учню. «В моїй пам'яті назавжди залишився той день, коли Давид Йосипович передав мені свою диригентську паличку, в присутності повної зали Одеського оперного театру, та благословив на мою першу виставу в якості диригента. Його слова були прості – “Avanti!” – “Вперед!” З цим благословенням я йду по життю долаючи усі труднощі диригентської професії, і намагаюсь достойно нести відповідальне і дуже почесне звання учня великого майстра Д. Й. Сипитинера», – В. Й. Регрут [1, с. 77]

З 2011 року – В. Регрут диригент Одеського національного академічного театру опери та балету. В його репертуарі в якості диригента: «Травіата», «Ріголетто», «Трубадур», «Аїда», «Набукко» Дж. Верді, «Богема», «Мадам Батерфляй» Дж. Пуччіні, «Любовний напій», «Люччія де Ламмермур» Г. Доницетті, «Свадьба Фігаро», «Дон Жуан» В. А. Моцарта, «Севільський цирюльник» Дж. Россіні, «Кармен» Ж. Бізе, «Паяци» Р. Леонкавалло, «Сельская честь» П. Масканьї, «Лоенгрін» Р. Вагнера, «Катерина» М. Аркаса, «Служанка-Госпожа» Д. Пер-

голеззі, «Різдвяне дійство» Л. Дичко, «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського, а також твори кантатно-ораторіального жанру, серед яких: «Карміна Бурана» К. Орфа, «Реквієм» та «Коронаційна меса» В. А. Моцарта, «Глорія» Пуленка, «Глорія» та «Магніфікат» Вівальді, та ще багато шедеврів світової класики.

Регрута-диригента відрізняє глибоке проникнення в зміст творів, виконавська культура, професіоналізм, витонченість, харизма та артистизм. Він музикант-романтик по душевному складу, йому близька конфліктна оперна драматургія з драматичними контрастами і трагічним розпалом пристрастей. Він відчуває цілісну концепцію оперної вистави та гнучко веде лінію солістів, оркестру та хору, як рівноцінного учасника подій на сцені. Запорука успіху Регрута-диригента в опері — це симбіоз його трьох освіт: хормейстера, оперного співака та оперно-симфонічного диригента. Це відчувається не тільки в роботі з оркестром, а й у роботі з хором, вмінню слухати та допомагати солістам на сцені, відчувати голосоведення вокальних партій в ансамблевому співі.

Як правило, музикант, накопичивши певний досвід, знання, та професійну майстерність, обов'язково звертається до педагогічної діяльності. Творча доля В. Й. Регрута підтверджує це правило. З 1996 року він став працювати викладачем на кафедрі хорового диригування. В 2003 році — почав роботу зі студентським хором Академії. В 2013 успішно захистив дисертацію під керівництвом доктора мистецтвознавства, професора Є. М. Бондар та у 2015 став доцентом кафедри хорового диригування.

У своїй роботі зі студентами він, безумовно, спирається на знання, які отримав на заняттях зі своїми чудовими професорами. Можна впевнено сказати, що це спільна творча лабораторія, в якій відчувається тепла дружня атмосфера та велика любов до обраної професії. За роки педагогічної діяльності В. Й. Регрут виховав

більше ніж 35 молодих спеціалістів та магістрів, які з успіхом працюють в Україні та за її межами. Серед них є лауреати та дипломанти національних та міжнародних конкурсів, керівники численних хорових колективів, педагоги музичних шкіл та вищих навчальних закладів України та зарубіжжя. Серед них: хормейстер оперного театру, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри хорового диригування Ю. Кучурівський, директор та викладач Одеської хорової школи ім. С. Крижановського Ю. Власополов, лауреат міжнародних конкурсів, викладач кафедри хорового диригування ОНМА імені А. Нежданової К. Овчарук, викладач хорової школи, асистент-стажист ОНМА імені А. В. Нежданової, лауреат міжнародних конкурсів Г. Шейко.

Особливо хочеться відмітити багаторічну роботу з іноземними студентами. За роки спілкування з ними був розроблений авторський курс, який дозволяє за короткий термін навчити іноземних студентів певним навичкам та основам диригентської техніки. Завдяки цим «технічним урокам» вони швидко долучаються до активної творчої роботи. Серед випускників-іноземців з КНР є хормейстери та диригенти оперних театрів, керівники хорових колективів, засновники хорових шкіл і професори китайських університетів.

В напруженому графіку В. Регрута усі роки також є місце і активній концертній діяльності. Він бере участь в різноманітних проектах багатьох творчих колективів (хору, симфонічного та духового оркестрів), як хормейстер, симфонічний диригент та вокаліст. Географія гастрольної діяльності достатньо широка: Україна, Німеччина, Нідерланди, Бельгія, Італія, Шотландія, Польща, Англія.

І все-таки – хор!!!

З 2018 року В. Регрут – головний хормейстер Одеського національного академічного театру опери та балету. Бути головним хормейстером Одеської опери –

це водночас й велика честь, й неймовірна відповідальність, адже багато років хором оперного театру керували яскраві талановиті, неймовірні музиканти, професіонали, корифеї Одеської хорової школи – заслужений діяч мистецтв України, професор Д. С. Загрецький та його учень і послідовник, заслужений діяч мистецтв України, професор Л. М. Бутенко. Саме під їх керівництвом хор Одеського оперного театру став високо професійним колективом, який отримав гарячу любов глядачів. Валерій Йосипович Регрут з честю справляється з покладеною на нього відповідальністю, найвищої похвали заслуговує вокальна форма хору, і у цьому, очевидно, велика роль його керівника. Молодим енергійним артистам хору підвладні будь-які найскладніші сучасні вистави, які потребують окрім вокалу, яскравої акторської майстерності. Доказ тому – остання національна прем'єра – опера «Катерина» сучасного українського композитора О. Родіна, яка пройшла з великим успіхом на сцені Одеської опери. Хорові артисти, буквально, підкорили серця глядачів, і зал, стоячи, привітав бурхливими оплесками неймовірний хор і його головного хормейстера.

Секрет успіхів Валерія Регрута не тільки в його багатогранній активній професійній діяльності, а й, безумовно, в його яскравій харизмі і чудових людських якостях, доброті та щирості. З великим теплом, любов'ю та повагою говорять про нього колеги:

«Багато років я маю щастя та задоволення від спілкування та дружби з видатним музикантом В. Регрутом. В усіх іпостасях свого яскравого таланту він виявив себе з найкращої сторони – численні лауреатства, як хормейстера та співака, перемоги на престижних фестивалях та міжнародних форумах та прекрасні талановиті постановки в одеській опері і як хормейстера, і як диригента. Зараз Валерій Йосипович, як головний хормейстер, талановито працює з колективом, який є окрасою нашого театру. Люблю і ціную цю прекрасну людину

величезного обдарування. Многая літа щедрому українському таланту. Наснаги та натхнення під мирним небом!», – професор, народний артист України В. В. Навротський.¹

«Валерій Йосипович Регрут – Людина високої етичної і художньої культури. Його надзвичайна талановитість виявляється в усьому, до чого він торкається. В виконавській діяльності, у диригуванні, у сольному співі, у спілкуванні з учнями та колегами. Навколо нього постійно виникає якась щаслива атмосфера мистецтва. В виконавському стилі Валерія Йосиповича захоплює інтерпретація масштабних епізодів, прояв натхненної творчої сили; в ліричних фрагментах великим сюрпризом для виконавців і слухачів стають дивовижні моменти божественної витонченості...», – професор, заслужений діяч мистецтв України, кандидат мистецтвознавства Н. Г. Заболотна.²

«Валерій Йосипович – дійсно унікальна особистість. Бог нагородив його багатьма талантами. Серед найважливіших, як на мій погляд, – це дивовижна працездатність, в гарному розумінні – творчий неспокій, щаслива здібність легко і сонячно презентувати результати тривалої та складної праці. А серед найбільш вражаючих, – напевно, професійна та душевна щедрість, здатність до творчої самопожертви та, водночас, непохитність у питаннях мистецької правди. Якщо характеризувати Валерія Йосиповича, на кшталт, формульного принципу, то, напевне, це буде виглядати так: талант та щедрість помножені на знання та досвід у найвищому ступені інтелігентності», – професор, заслужений діяч мистецтв України, доктор мистецтвознавства, завідувачка кафедри хорового диригування Є. М. Бондар.³

Наближаючись до 110-ти річчя нашої Альма Матер, хотілось би повернутись саме до витоків – хорової кафе-

¹ З особистої бесіди з професором, народним артистом України В.В. Навротським

² З особистої бесіди з професором, заслуженим діячем мистецтв України Н.Г. Заболотною.

³ З особистої бесіди з професором, заслуженим діячем мистецтв України, доктором мистецтвознавства Є.М. Бондар.

дри, з якої починав свій яскравий творчий шлях Валерій Йосипович Регрут. Кафедра хорового диригування ОНМА імені А. В. Нежданової має довгу та славетну історію, традиції, закладені К. К. Пігровим – засновником одеської хорової школи, талантом якого захоплювалися імениті колеги, відомі майстри, та давали дуже високу оцінку його творчості та творчості його учнів.

«Великі і незабутні враження дістав я сьогодні, прослухавши концерт хорового класу Одеської державної консерваторії імені А. В. Нежданової. Виступ хору свідчить про високу хорову і взагалі музичну культуру Одеси та її славетних музичних діячів. Зокрема професор К. К. Пігров та його найближчі помічники, такі як Д. С. Загрецький та інші, мають велику заслугу в піднесенні хорового мистецтва в Одесі та на Україні», – М. Колесса, композитор, заслужений діяч мистецтв УРСР (25 квітня 1955 р.) [5, с. 82].

«Певческое искусство К. К. Пигрова оставило в моей памяти неизгладимый след. Звучание Пигровского хора и сейчас в моем сердце, как сладкая память о пленительном совершенстве... Каждый хоровик с маркой «ученик Пигрова» владеет труднодостижимой тайной воплощения красоты и выразительности в хоровом пении», – К. Б. Птица, професор, народний артист ССРСР (6 грудня 1974 р.) [4, с. 49].

Кафедра хорового диригування за роки її існування, виховала та подарувала світові багатьох прекрасних музикантів-виконавців, педагогів, диригентів-хормейстерів, професорів, заслужених та народних артистів, серед яких: Д. Загрецький, А. Авдієвський, В. Іконник, М. Гринишин, В. Луговенко, В. Шип, А. Серебри, А. Мархлевський, Г. Ліознов, С. Крижановський, В. Газинський, І. Слета, Л. Бутенко, Ж. Косинський, Ю. Любович та багато інших. Очолювали кафедру з 1936 р. заслужений діяч мистецтв України, професор К. К. Пігров, доцент В. І. Дубровський, заслужений

діяч мистецтв України, професор Д. Загрецький, професор В. І. Шип, з 1978 року по 2019 рік – заслужений діяч мистецтв України, професор А. П. Серебрі. З 2019 року кафедрою завідує професор, доктор мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України Є. М. Бондар, блискучий організатор, професіонал з величезною енергією, яка, продовжуючи традиції великих попередників, шукає нові шляхи та нові форми для подальшого розвитку одеської хорової школи в сучасних парадигмах. Кафедра під її керівництвом бере участь в організації концертів, фестивалів, конкурсів, конференцій, семінарів, вебінарів та майстер-класів. Наразі кафедра хорового диригування – це колектив одномумців, працюючих над тим, щоб і далі в сучасному музичному просторі України Школа Пігрова зберігала свої провідні позиції. В цьому контексті хочеться підкреслити вагомий внесок В. Й. Регрута, як викладача кафедри та діючого хормейстера. Як хормейстер студентського хору, він проводить копітку роботу над вокальною складовою в хорі, адже має великий досвід соліста-вокаліста та хорового співака. Під його керівництвом студенти-хормейстери мають чудову можливість проходити практику в оперному театрі та бути присутніми на хорових та оркестрових репетиціях. Також студентів-хормейстерів долучають до дуже цікавих спільних проєктів з хором та оркестром Оперного театру, таких як: «Дідона та Еней» Г. Персела, «Gloria» Ф. Пуленка, «Messa di Gloria» Дж. Пуччіні, «Різдвяне дійство» Л. Дичко та циклу щорічних різдвяних концертів.

За останні роки В. Й. Регрут неодноразово брав участь у складі журі різноманітних вокально-хорових конкурсів та конкурсів хорових диригентів, таких як: «Всеукраїнський конкурс ім. Д. Загрецького» (Одеса), Міжнародний конкурс «Сонячний струм» (Миколаїв).

У 2022 році В. Й. Регрут брав участь у вебінарі з роботодавцями «О, світ чаруючий, театр», на якому предста-

вив перспективи для молодих, починаючих свій шлях в професії, випускників ВНЗ України та висвітлив широкий спектр творчих можливостей для втілення їх професійних мрій.

У 2022–2023 навчальному році з великим успіхом пройшли цікаві і дуже корисні майстер-класи В. Й. Регрута: «Майстер-клас по роботі з хором в рамках II Всеукраїнського конкурсу диригентів ім. Д. Загрецького» та майстер-клас «Оперні сцени у класі хорового диригування» в межах Всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Хорова творчість та освіта: осмислення традицій, опанування новацій». Ці майстер-класи мали великий резонанс серед хормейстерів, педагогів та студентів навчальних закладів України. Працюючи на кафедрі хорового диригування з 1996 року, В. Й. Регрут – чудовий професіонал та фанат своєї улюбленої справи, продовжує традиції одеської хорової школи, а саме таких яскравих майстрів як професор К. К. Пігров та професор А. П. Серебрі, маючи власний досвід та педагогічний почерк, виховує професійних талановитих диригентів. В якості головного хормейстера оперного театру, спираючись на традиції славетних хорових диригентів професора Д. С. Загрецького та професора Л. М. Бутенка, сприяє залученню студентів до справжнього дива – оперної вистави.

Підводячи підсумки, зазвичай, ставлять крапку, але в даному випадку маю бажання поставити три крапки, бо є впевненість у тому, що попереду у В. Й. Регрута ще багато цікавих проєктів, прем'єр, концертів, яскравих та талановитих учнів.

Maestro Regrut, avanti!

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Баранова І. Книга о Д.Й. Сипитинере. Одеса: Астропринт, 2009. 144 с.
2. Игнатъева М. Музыкальная жизнь. № 5. 1973.
3. Микола Огренич – людина, співак, ректор. Одеса: Астропринт, 2009. 144 с.

4. Пигров К. Хоровая культура и мое участие в ней; редактор-составитель А. П. Серебри. Одесса: ОГК, 2001. 50 с.

5. Шатова І. Історичні та стильові основи одеської хорової традиції: монографія. Одеса: Астропринт, 2021. 204 с.

REFERENCES

1. Baranova, I. (2009). Book about D.J. Sipitiner. Odessa: Astroprint [in Russian].

2. Ignatieva, M. (1973). Musical life. No. 5 [in Russian].

3. Mykola Ogrenich – man, singer, rector (2009) Odessa: Astroprint [in Russian].

4. Pigrov, K. (2001). Choral culture and my participation in it; editor-compiler A.P. Serebri. Odessa: OGK [in Russian].

5. Shatova, I. (2021). Historical and stylistic foundations of the Odessa choral tradition: monograph. Odessa: Astroprint [in Russian].